



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De stylo fluctuanti, & dissoluto. Capvt XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

Eo styllo multa extant in sacris literis, quas non gentium phaleris excolivolut Deus, ut in nuda sermonis simplicitate præpotentis spiritus clariora essent miracula. Ita loquutus est humilis ybique D. Franciscus.

D. Francijs.
in testamē-
to
Eius humi-
militas in
verbis.

Dominus dedit mihi fratri Francisco incipere facere pœnitentiam: quia cum esset in peccatis, nimis mihi videbatur amarum vide-re leprosos. Et ipse Dominus conduxit me inter illos, & feci misericordiam cum illis, & recedente me ab ipsis, id quod videbatur mihi amaru, conuersum fuit mihi in dulcedinem anima, & corporis. Et postea parum steti, & exiui de saculo, &c.

Ita Sanctus Edmundus Archiepiscopus Cœtuariensis.

Edmundus
in Speculo
Ecclesia.

Ante meridiem debes cogitare de annunciatione, & de passione. De annunciatione, cogitabis de misericordia Dei nostri, quia voluit homo deuenire, & mortem pati pro nobis in sua humanitate, cum alio modo potuisse nos redemisse, & totum hoc nobis fecit, ut sibi attraheret nostrum amorem.

Sanctorum
stylus plerū-
que ferreus,
mens aurea.

O mitem sanctorum simplicitatem! stylum certè plerumque habent ferreum, sed mentem auream. At magna pars oratorum proh vanitas! linguam inaurat, & ferreis moribus viuit.

De styllo fluctuanti, & dissoluto.

CAPVT XII.

Est & aliquod stylus genus, quod fluctuans vocatur, & dissolutum, cuius disertè mentione Cicero ad Herennium.

Quid sit
stylus flu-
ctuans ac
dissolutus.
Cic. l. 4. ad
Heren.

Qui in mediocre genus orationis profecti sunt, si peruenire eo non poterunt, errates perueniunt ad confine genus eius generis, quod appellamus fluctuans, & dissolutum: eo quod sine ieruis, & articulis fluctuat hic, & illuc, nec potest confirmare (mallem conformare) nec viriliter se expedire. Huiusmodi autem affert exemplum.

Exemplum
stylis fluctu-
antiss.

(Socij nostri cum belligerare nobiscum velent, profecto ratiocinati essent, etiam atque etiam, quod possent facere, si quidem sua sponte facerent, & non haberent hinc adiutores multos, & malos homines, & audaces, solent enim diu cogitare omnes, qui magna negotia volunt gerere.)

Non potest huiusmodi sermo tenere attenuatum auditorem. Difficit enim torus, neque quic-

quam comprehendens perfectis verbis amplectitur: & recte quidem indicat. Nam videtur hæc veteris cuiusdam oratoris è schola minimè politi horrida, & inulta proflus oratio. Perpende singula, nullum verbi inuenies, quod aculeum habeat, aut florem, vel quod delectum illum p̄r se ferat profecto ratiocinati essent, malos homines, mala negotia volunt gerere. haec ad humilitatem quotidiani sermonis abiecta. Deinde quæ compositio, & structura? Socij nostri cum belligerare nobis, cum vellent, quid simplicius? & haec quæ debebat esse exercitatio sententia in clausula, quam humiliiter repetit: solent enim diu cogitare omnes, qui magna negotia volunt gerere.

Hoc vitium alias appellatur à Seneca lentitu. Lentiud de graditur enim (vt ait Comicus) restudineo quid gradu, modò inchoat, modo inchoatum verbi, aut numeri penuria cogitat abimpere. Modò haeret in salebris Rhytmorū, modo in equo Charad. & inquinatis dictionibus. Modo conatur emer- lenti, & gere, & periodum aliquam voluit non infici. Huic tam, hanc sub fiem lacerat, & peruerit. Ac stylis. gr̄e incipi, deterius sapientia claudit. Diuidit multa. Nec comprehendit. Ex alio proficit in aliud, nullo ordine, serie nulla, deniq; post longam, & inanem digressionem redit, ad id quod occuperat. Et revertamur (inquit) tandem ad populum revertamur. Contingit haec lentitudo ipsi, qui minimè sunt in styllo exercitati, aut ecce tardius habent ingenium, memoriāque imbecilliorē. Et cum toto orationis cursu sepe promat, nusquam tamen clarius apparet, quam in transitionibus, neruisque, & articulis orationis, in quibus cum sepiissimè peccant, totum orationis corpus lentum faciunt, ac dissolutum. Nihil tam acuerit hoc vitium facit, quam continua lectio, dictionisque exercitatio, qua paulatim evincuntur difficultas, & ex suo se veluti cortice promit ingenium.

De styllo sicco, & exangui.

CAPVT XIII.

Commune vitium est, modum in rebus teneare non posse, quod idem in styllo familia- Difficilis in risissimū. Alter (inquit) Seneca se iusto plus co- styllo medi- lit: Alter se iusto plus negligit: sic & crura, crutes. hic nec alas quidem velit. Quidam enim dum inflatum stylum fugiunt, cōdeueniunt religionis, vt omnibus orationē spoliunt orna- mentis.